

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XII. EX NOVO TEST. 443

5. Prospezisti ne familiaris: 1. Tim. 5. v. 8.

6. Anne defraudasti proximum tuum in negotio; 1. Thesal. 4. v. 6.

Qui male administravit officium, male stabit. Eodem loco erit qui noluit facere officium, in quacunque vocatione. Hat das Maul nicht dörffen auff thun auff der Cangel: (Canis non latrans, Esa. 36.) Oder auff der Nahstuben/2c. Metuit officio & honori. Non cogitavit, quis ipsi dederit minam suam. Aut fuit ignavus & piger. Tenebræ expectabunt tales. Et quod metuerūt, id ipsum acciderit illis. E fastigio dignitatis, ad quam propterea euecti fuere à Deo, vt seruirent ipsi, deturbabuntur, & à Diabolis illusionem patientur.

Qui vero fideles fuerunt, commendabuntur coram omnibus Angelis, &c. Maiori gloria ornabuntur, quam alii electi. Erunt enim gradus beatitudinis. Stella à stella 1. Corin. 15. v. 32. Dan. 12. v. 3. qui erudierunt sicut Sol. Da wirdt man sehen / welscher redtich gewesen/2c. Hic expectent serui fideles sua præmia. Non curent siue placeant hominibus, siue nobis, Galat. 1. v. 10.

F I N I S.

THEMA XII.

Luc. 21. v. 18.

Capillus de capite vestro non peribit.

DISPOSITIO.

Occasionem dicendi de vno capillo capitis, præbet hic locus: quod mirum forsitan cupiam videri possit: cum pilus vnus res sit omnium vilissima, adeo, vt de re contemptissima soleamus dicere prouerbio, Non vnus pili facio. Quod non tantum apud Latinos & Græcos (dicentes id à τριχός, dignus pilo, id est nihili homo est) sed etiam apud Germanos est communissimum. Ich frage nit vmb ein Haar darnech. Nicht ein Haar. Nichtes Haars wehret. Tanto autem diuina gratia & prouidentia.

dentia, maiora laude digna & perpetuo celebranda, quæ non hic tantum sed & pluribus scripturæ locis, de vilis si no pilo hominis sic loquitur, vt Deum circa illos capillos capitis nostri plurimum occupatum esse conser. Idem & hic locus Christi ostendit: quem nos primum explicabimus: Deinde vero quantum doctrinæ, consolationis, & admonitionis; etiam minutissimi capitis capilli (si illos iuxta sacræ scripturæ Oracula considerauerimus) nobis afferre possint, ex ipsis scripturæ locis variis [Deo dante] demonstrabimus.

Textus.

1. Cum Discipulis suis Christus hic agit paulo ante passionem suam. Præmonet ipsos, fore vt iniuriantur ipsis manus, sistantur iudicii, occidantur.

2. Consolationem addit Nihil timendum. Quia propter nomen Christi illud sic euenturum. Adfarurum ipsis filium Dei & defensionem pro ipsis institururum: loquururum pro ipsis.

3. Subiicitur, Et capillus de capite vestro non peribit. Eadem ratione etiam Matth. 10. v. 30. & Luc. 12. v. 7. solatur ipsos, capillos capitis esse numeratos.

Habent autem hæc verba plus in recessu.

Primum quidem de Dei prouidentia certificatur, qui ipsorum curam sic habiturus. Quia innumerato habet capillos capitis.

Deinde, ne dicant: der Wolff frist die geschlee Schöff auch: hoc vult, sine voluntate Dei neminem ipsos lædere posse. neminem posse ipsis sine Dei permilla crines euellere. Huc facit etiam similitudo de passeribus.

Tertio Maxime vero securitatem vitæ hæc phrasis in scriptura denotar, vt 1. Reg. 1. vers. 52 non cadet capillus de eo in terram. Ibi promittit saluum conductum Adoniæ, quod non sit occidendus. Idem. 1. Sam. 14. v. 45. Idem Act. 27. vers. 34. promittit Paulus ex reuelatione diuina securitatem naufragium passuris. Non cadet capillus de capite. Sic defensionem Christus promittit hic.

Quar-

Quo At
in Quo
sunt occid
cia, dem n
tu meo ges
etiam, Mar.
sunt, an. Ide
[i]n me dicitur
religiosi ip
tolo, & poss
petra, sed
vella pollun
14. vers. 11. it
bo, vt nec ca
ultimo die.
Hinc gera
mici dabitur

Infige
pro nobis
quod in o
capitis cap
liti, patet
legi & nume
lus pilo? Q
im tamen
fidei, vt ne
impetre po
Quod aut
eius v. illim
solum han
quam de
locapillis ca
Patet ex
transit cred

Quarto. At ulterius progreditur etiam hoc loco Christus. Quod si *voluntate Dei* cadat capillus in terram, & fiat ut occidatur aliquis vestrum (sicut Jacobo mox accidit, dem man das Haar gar sampt dem Kopff vnter mir Hut wea geschitten: Act. 12. v. 2. & Joanni Baptistæ idem euenit, Mar. 6. v. 27.) *Stamen illius capillus de capite non peribit*, ait. Ideo non dicit capillus non cadit, sed capillus [*si per dōm dōm*] non perit. *Es sel nicht vmbkommen / oder verlohren seyn.* Quasi diceret: sicut ego corpus vestrum volo, & possum seruare, etiam in media morte: vt non pereat, sed gloriosus resurgat: Item, sicut omnia ossa vestra possum custodire, vt ne vnum ex illis pereat, Psal. 34. vers. 21. ita etiam capita occisorum cum capillis seruabo, vt nec caput nec capilli pereant, sed resurgant in nouissimo die. Wann ainem von meinet wegen ist ein hārlin auß geraufft werden / so soll es ihm wider werden / vnd nicht dahinden bliben.

DOCTRINA.

Insignem de diuina prouidentia, cura & sollicitudine pro nobis, doctrinam continet hic locus: ostendens, quod in obliuione Dei non sint nec passeruli, imo nec capitis capilli: quod ex locis allegatis, Matth. 10. Luc. 12. & 21. patet. Imo lachrymas etiam in vntem Domini colligi & numerari, Psalmus 56. vers. 9. author est. *Quid vilis pilo? Quid lachryma?* qua nihil citius arefcit. Interim tamen tanta cura & sollicitudine Dominus suos custodit, vt ne vna lachrymula, ne vnus quidem ipsis capillus petire possit.

Quod autem Dominus circa capillos capitis (rem aliquin vtilissimam, vt vix credere ratio possit, diuinam maiestatem hanc curare) multum sit occupatus, patet ex lege quam de Nazareth tulit, Num. 6. v. 5. de non tondendis capillis capitis: & ibid. v. 7.

Patet ex historia capillorum Samsonis detonsorum & rursus crescentium, non sine Dei prouidentia, Iud. 16. Patet

Patet ex lege de inspectione capillorum in leprosis. Leuit. 13. vers. 10. 30. & seqq. multis aliis. Patet ex lege de caluitio. Deut. 14. vers. 1. Patet ex loco scripture de illis, qui pilum poterant funda percutere. Jud. 20. vers. 16. quod Spiritus sanctus annorauit. Patet ex historia Absolonis, quem Deus erinibus præhendens suspendit in quercu, &c. 2. Sam. 18. v. 9.

CONSOLATIO.

Consolationem autem hinc pii capere possunt maximam, quod ipsis in vocatione sua nihil periculi nocere possit, cum Deus tam sit prouidus & sollicitus, vt non patiatur ipsis vnum euelli pilum. Et Satan ipse Hiobo sine Dei permisso ne vnum quidem potuit curuare pilum, Job. 1. Custodit enim suos, vt pupillam oculi.

Et quia in manu signauit, semper habet in conspectu suo pios. Esa. 49. v. 16. Nemo nocere piis quantumuis omnia possit: Ni Deus ipse velit, nemo nocere potest. Quod si maxime diuina voluntas permittat hostibus vt noceant, vt occidant; animæ nihil poterunt nocere. Mat. 10. v. 28. Imo ne ipsis quidem capillis. Neque enim quicquam perituum est, quod illi perdere voluerunt. Ossa custodit, Psal. 34. Lachrymas numerat: Psal. 56. v. 9. Colligit. Ibid. v. eod. Capillos conseruat ne pereant.

Quid igitur desideramus vltra? Quid metuumus ab hominibus? Quid faciat mihi homo? Psal. 56. vers. 12. Er soll mir nit ein haar krümmen sine Deo. Vnd wannu sie ons das gar auß rauffen / so soll es doch nit verloren seyn / sondern häpsch glänzen auff vnserm Kopff am iungsten Tag. Cum corpore enim capilli resurgant & glorificabuntur, Phil. 3. v. vit.

ADMONITIO.

Quia omnia in manu & potestate Dei, adeoque capilli etiam vt nec Satan, mundus vel quispiam alius sine Dei Permissu possit lædere; imo ne in nostris quidem manibus sint capilli, vt vnum ex illis vel album vel nigrum possit,

possimus facere, Christo dicente, Matth. 5. v. 36. quanto magis ipsa vita & anima nostra in Dei est potestate, & non in nostra. Monemur ne temere & contra Dei voluntatem vitam & corpus in discrimē adducamus. Qui amat periculum peribit, Syr. 3. v. 27. Non enim tentandus Deus, Deur. 6. v. 16. Custodiunt angeli, Psal. 91. v. 12. in *vis tuis*, id est, vocatione. Ibidem.

F I N I S.

THEMA XIII.

Luc. 16. v. 33.

Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt.

D I S P O S I T I O.

Desumpta sunt verba pauca ex proluxa illa Christi concione, in qua non tantum de excidio Hierosolymitano, sed etiam de nouissimo die & interiu mundi, erudiuit suos auditores, paulo antequam pateretur Hierosolymis. Vtque nihil dubitarent de his, addit, verbum suum, quod de fine seculi protulerit, multo esse solidius, quam cælum & terra sint. Fore enim, vt cælum & terra aliquando pereant: nihil tamen de verbis suis perituum, quin omnia potius abunde completum iri. Et hæc eadem verba non hic tantum, sed & Matth. 24. v. 35. & Marc. 13. v. 31. descripta extant, vt intelligatur serio hæc à Christo agi.

Nos itaque 1. de transitu cæli & terræ, 2. de firmitate verbi diuini dicemus.

1. Pars.

1. Constat nobis ex scripturis, cælum & terram non fuisse ab æterno, sicut olim senserunt gentiles: qui ignorabant scripturas: sed hæc à Deo condita esse in tempore, scil. ante annos 5570. Hic enim præfens annus ab incarnatione Christi est 1608. ab exordio mundi 5570.

2. Sic.